

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Διευκρινιστικόν τῆς διηγεσεως ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Μοσχάκη, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Λαμβέρτη, διευθύνοντο.

ΕΥΦΗΜΟΙ ΛΟΓΟΙ

«... Ἐπισκοπῶν τὰ ἐν τῇ φίλῃ πατρίδι τελούμενα, εὐτυχῆς ἔσομαι ἂν μεταδώσω καὶ ὑμῖν τὴν ἡν αἰσθάνομαι χαρὰν ἐπὶ ταῖς προόδοις, αἵτινες ἐπιτυχάνονται ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς ἀπόψεως. Τὸ αἰετοῦ θερμὸν παρ' Ἑλλήσι θρησκευτικὸν ἐνδιαφέρον ἐμπεδούται σήμερον διὰ τῶν πολλαπλασιαζομένων γνώσεων· ἡ προοίτια δὲ διανοητικὴ ἀνάπτυξις πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἀνασυνδέει ὅση μέραι σφιγκτότερον τὴν ψυχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους μὲ τὰς εὐκλεσεστάτας τοῦ παρελθόντος παραδόσεις καὶ πρὸς τὰ ἀθάνατα κληροδοτήματα τῶν παρελθουσῶν γενεῶν, οἷα ἡ θρησκεία τῶν πατέρων, ἡ πάτριος γλῶσσα καὶ βαθυτέραν καθιστᾷ τὴν συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεων ὅπως μιμηθῶμεν ἐκείνων τὰ ἀξιοθαύμαστα ἔργα. Τῆς εὐελπίστου ταύτης κινήσεως ἀπόρροια· μεταξὺ ἄλλων ὑπῆρξε καὶ ἡ ἰδρυσις τοῦ Συλλόγου τῶν «Πατρίων»...»

Διὰ τῶν λόγων τούτων ὁ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος, δεχόμενος, ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους, τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων ἀντηχηθῆ καὶ ἐχαιρέτισεν αὐτούς. Τοιαῦτα εὐαγγελιζόμενος ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν ἐν τῇ ἐπισημοτάτῃ τοῦ ὅλου Γένους καθέδρᾳ, μετέδιδεν οὐ μόνον τὸ πρόγραμμα ὑψηλοτάτης πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκάλει ἅπαντας τοὺς ὑπολοίπους ἀδελφούς εἰς τὴν εἰς αὐτὸ ἐμμονήν. Ἦχησεν οὕτω ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος συνομνουμένης μετὰ τῶν κεχωρισμένων τέχνων τὸν πάτριον ὄρκον καὶ ἐμπνεούσης εἰς αὐτὰ τὴν ἐγκαρτέρησιν, τὴν παραμυθίαν καὶ τὴν ἐλπίδα.

Ἀληθῶς παρὰ τὰς ἄλλας ἀναμφισβητήτους προόδους τῆς χώρας καὶ τὸν χαρακτηριστικώτατα ἐκδηλούμενον πόθον πάσης ἑλληνικῆς ψυχῆς ὑπὲρ συντόνων ἡθικῶν καὶ ὕλικῶν παρασκευῶν, ἡ διὰ τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων ἀμύνης στρατολογία καὶ θωράκισις μυριάδων ὁπλιτῶν τοῦ ἐθνικοῦ λόγου, εἶναι κεφάλαιον, μὴ στερούμενον σημασίας, εἶναι δυνάμεις, ἧς τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐδοκίμασεν ἤδη ἐν τῷ παρελθόντι καὶ θὰ δοκιμάσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πατρίς.

Εὐτυχῆς λογίζεται ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν οὕτως εὐφρόμως μνημονευθεῖσα καὶ διακριθεῖσα, ὥς εὐελπὶς παράγων τῆς ἐν τῷ ἐνεστώτι ἐθνοφελούς δράσεως, τοῦτέστιν ὥς ἐν τῶν θεμελίων αἰθριωτέρου μέλλοντος. Ἡ εὐφημος μνεία καὶ ἡ τοιαύτη διάκρισις μεγεθύνει μὲν τὰς τῶν ἀδελφῶν προσδοκίας καὶ κατ' ἀναλογίαν καθιστᾷ χαλεπωτέρας τὰς ἡμετέρας ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύει ἡμᾶς εἰς τὴν μετὰ μείζονος θάρρους καὶ ἀφοσιώσεως ἐπιδιώξιν τοῦ ἱερωτάτου σκοποῦ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

(Μάτθ δ 12—17)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη¹, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν². Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἔλθων κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις³ Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλεῖμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν⁴ διὰ Ἡσαίου τοῦ Προφῆτου, λέγοντος· Γῆ Ζαβουλῶν, καὶ γῆ Νεφθαλεῖμ, ὁδὸν θαλάσσης,⁵ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·⁶ ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σημειώσεις

1) Παρεδόθη, δηλ. εἰς τὴν φυλακὴν. Ἐφυλακίσθη δὲ ὁ Ἰωάννης ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου, διότι ἤλεγχε τὸν κακὸν καὶ ἄσεμνον αὐτοῦ βίον. 2) Εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐν ταῦτα ἤρχισεν τὸ πρῶτον νὰ διδάσκῃ ὁ Ἰησοῦς τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ. 3) Ἐν ὁρίοις. Ἡ Καπερναοὺμ κεῖται μεταξὺ τῶν ὁρίων τῶν δύο φυλῶν Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλεῖμ, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰορδάνου. Ἐν τῇ Καπερναοὺμ διέτριψε πολὺν χρόνον ὁ Ἰησοῦς, διὸ καὶ ὁ Ματθαῖος καλεῖ αὐτὴν «αὐτοῦ πόλιν» (θ' 1). πλείστους δὲ μαθητὰς ἐξέλεξεν ἐξ αὐτῆς καὶ πολλὰ θαύματα ἐποίησεν ἐν αὐτῇ. 4) Ἰνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν (Ἡσ. θ' 1). 5) Ὁ δὲ νῦν θάλασσης, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν θάλασσαν. 6) Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν· οἱ κάτοικοι τῆς Γαλιλαίας κειμένης πρὸς βορρᾶν τῆς Παλαιστίνης ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐθνικοί, εἰδωλολάτραι· ἦσαν δὲ ἁμαρτωροὶ καὶ διεφθαρμένοι, διὸ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον ὅτι ἐκάθητο ἐν σκότει, ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, ἐφώτισεν δ' αὐτοὺς τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐν τῇ προκειμένῃ περικοπῇ τοῦ Εὐαγγελίου ἀναγινώσκομεν ὅτι ὁ Βαπτιστὴς Ἰωάννης ἐφυλακίσθη, ἐφυλάκισεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, διότι ὁ Ἰωάννης τὴν ἤλεγχε διὰ τὰς παρανομίας καὶ τὰς παρεκτροπὰς του. Δὲν ἐτόλμα ὁ Ἡρώδης νὰ φονεύσῃ τὸν Ἰωάννην, διότι ἐφοβεῖτο τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει αὐτὸν ὡς προφῆτην καὶ ἐσέβετο καὶ ἐτίμα αὐτὸν ἐξαιρετικῶς. Εἶναι λοιπὸν βέβαιον ὅτι τὸ θάρρος πρὸς τὴν ἀλήθειαν καθιστᾷ πολλάκις τὸν ἄπλοῦν ἰδιώτην φοβερὸν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς. Τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰωάννου εἶναι διδακτικώτατον, πείθει δὲ ἡμᾶς ὅτι ὀφείλομεν νὰ λέγωμεν πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἂν πρόκειται νὰ διωχθῶμεν, νὰ πάθωμεν καὶ ν' ἀποθάνωμεν ἐν τέλει ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς ὁ Ἰωάννης.

Ὀφείλομεν νὰ ἀγαπῶμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ λέγωμεν αὐτήν· διότι ἡ ἀλήθεια εἶνε αὐτὸς ὁ Θεός, καὶ ὅστις λαλεῖ τὴν ἀλήθειαν ζῇ ἐν τῷ Θεῷ, ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Θεόν, καὶ ἀντλεῖ ἐντεῦθεν δυνάμιν ἀκαταγώνιστον, ἵνα ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία, ὅτι ἡ ἀλήθεια καὶ ἂν καταδιωχθῇ καὶ ἂν διαστραφῇ, ἐπὶ τέλους ὁμως κατισχύει καὶ θριαμβεύει. Ἐπὶ τρεῖς ὅλους αἰῶνας κατεδιώχθη ὁ χριστιανισμός· ὅλος ὁ ἐθνικὸς κόσμος ἐξηγέρθη κατ' αὐτοῦ,

και δια φοβερών διωγμών ἐζήτησε νὰ ἐκλείψῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ὅμως ὁ χριστιανισμὸς ἐνίκησεν ἐν τέλει καὶ ἐθριάμβευσεν, διότι ὑπῆρχεν ἐν αὐτῇ ἡ ἀλήθεια. Τί δὲ ἐνδοξότερον καὶ τί ὀρκιστέον ἢ νὰ ἀγωνίζεσθαι τις καὶ ν' ἀποθνήσκῃ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας; Ὅσοι ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ ἐμπαύθησαν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀπαθανάτισαν τὰ ὀνόματά αὐτῶν καὶ ἡ ἱστορία ἀναφέρει αὐτὰ μετ' ἐγκωμίων. Καὶ δικαίως, διότι ὅσοι ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ἀνεδείχθησαν οἱ μέγιστοι εὐεργέται τῶν λαῶν. Αὐτοὶ κατεπολέμησαν τὸ ψεῦδος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ πηγὴ παντὸς κακοῦ· αὐτοὶ προήγαγον τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, κατεπολέμησαν προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας, ὑπεστήριξαν τὸ δίκαιον, περιώρισαν τὰς ἀκολασίας τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν, ἔσωσαν κοινωνίας καὶ λαοὺς ἀπὸ λαοπλάνων καὶ ψευδοδιδασκάλων, καὶ συνετέλεσαν ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τῶν ἀνθρώπων. Πόσον δ' εὐτυχὴς εἶναι ὅστις ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, οὐ μόνον, διότι καθίσταται ἀξίος τῆς μελλούσης ἀμοιβῆς, ἀλλὰ καὶ διότι ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης καὶ τῆς κακίας, καὶ ἐξασφαλίζει τὴν γαλήνην τῆς συνειδήσεώς του, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ ἀληθὴς εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου. Τὴν ἀλήθειαν δὲ θὰ γνωρίσωμεν, τὴν ἀλήθειαν θ' ἀγαπήσωμεν καὶ θὰ λαλῶμεν αὐτὴν πάντοτε μετὰ θάρρους, ἂν μένωμεν πιστοὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅστις ἐστάλη εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κηρύξῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅστις ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἔζησε καὶ ἀπέθανε. «Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῇ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἔσθε· καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς». Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἀγαπᾷ καὶ νὰ μὴ λαλῇ τὴν ἀλήθειαν ὁ πιστὸς μαθητὴς τοῦ Σωτῆρος, νὰ ἀποστρέφεται δὲ τὸ ψεῦδος, ἀπὸ ὃς Σωτὴρ ἡμῶν, ὡς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον, «ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη, δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ»· ἀπὸ καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ ὁμολογοῦν, ὅτι εἶναι ἀληθὴς καὶ διδάσκει τὴν ἀλήθειαν, ἀποστρέφεται δὲ καὶ ἐλέγχει τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ὑποκρισίαν;

Πόσον εὐτυχέστεροι θὰ ᾔσαν οἱ ἄνθρωποι, ἂν ᾔσαν πάντοτε φιλαλήθεις καὶ εἰλικρινεῖς, ἂν οἱ λόγοι καὶ αἱ πράξεις των ᾔσαν πάντοτε πιστὴ ἑκφρασίς ἐκείνου, τὸ ὁποῖον τέκτονται καὶ αἰσθάνονται! Θὰ ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἀνθρώπων πᾶν ὅ,τι συνταράττει καὶ ἀναστατώνει τὰς κοινωνίας, καὶ ἡ γῆ θὰ μετεβάλλετο εἰς ἀληθὴ παρὰδεισον.

Ο ΚΩΔΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ

«Περὶ σφόδρον φοβοῦμαι τὰ ἰδικά μας σφάλματα παρὰ τὰ σχέδια τῶν ἐναντίων μας». (Μάλλον πεφόβημαι τὰς οικείας ἡμῶν ἀμαρτίας ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας).

Τοὺς λόγους τούτους τοῦ μεγίστου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τοῦ Ὀλυμπίου Περικλέους ἐνθυμούμαι, ὅταν ἐξετάζω τί σχεδιάζουν καὶ κάμνουν οἱ ἐναντίοί μας καὶ τί σφαλῶμεθα καὶ τί παραλείπομεν ἡμεῖς· πάντοτε δὲ λέγω ὅτι, ὅπως προφητικῶς ὡς εἶπεν ὁ Περικλῆς ἔλεγεν, ἐπ' ἀληθείας πολὺ περισσότερον ἐπιφοβὰ καὶ ἐπικίνδυνον εἶναι τὰ ἰδικὰ μας σφάλματα ἢ τὰ σχέδια καὶ αἱ ἐπιβουλὰὶ τῶν ἐχθρῶν μας. Βέβαιον εἶναι ἀναντίλεκτον ὅτι πανταχοῦθεν περιστοιχίζομεθα ὑπὸ ἐχθρῶν ἀπὸ δυσμῶν τὸ νεκρὸν τῆς Ἰταλίας· ἰσχυροὶ μὲ βουλαιὶν πράγματι νεανικὴν ἐπιχειρεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ χεῖρα ἐπὶ τὴν Ἡπειρον, τὴν Κρήτην καὶ Κύριον οἶδεν ἐπὶ τίνας ἄλλας Ἑλληνικὰς χώρας. Ἀπὸ βορρᾶ ὁ Σλαβικὸς χείμαρρος διὰ παντοίων ὄπλων ἐπέρχεται φοβερός· καὶ ἀπειλεῖ νὰ μᾶς ἀπωθήσῃ καὶ πνίξῃ εἰς τὸ Τάινρον. Ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀνατολῶν καὶ πενταχοῦ ἡ Τσιγγικὴ τυραννία καὶ πονηρία μᾶς καταδιώκει, μᾶς γυμνῶ-

νει, μᾶς ἐξορίζει, μᾶς φυλακίζει, μᾶς διοικεῖ καὶ μᾶς δικάζει τουρκικῶς. Πανταχοῦ καὶ ἐν τῇ ἐλευθέρῃ καὶ ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλάδι μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ Πενταχοῦ Τήρου, ὅπου ἐδίδας καὶ ἔπαθεν ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, καὶ ἐκεῖ ἀκόμη μᾶς καταδιώκει ἡ καθολικὴ προπαγάνδα, καὶ πανταχοῦ ὡς φοβερός ὀκτάπους ἐξαπλώνει τοὺς πλοκάμους τῆς, περιβάλλει καὶ περισφίγγει ἡμᾶς καὶ μᾶχεται πρὸς μὲν μεγαλοφῶνας καὶ αἰμκμητῶς, πρὸς δὲ σιωπηρῶς καὶ ἐπιβούλους διὰ μόνων, διὰ σχολῶν κλπ. κλπ., ἀλλὰ πάντοτε μᾶχεται καὶ ἀγωνίζεται νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ τὸ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθόν, τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας, καὶ οὕτω μᾶς ὑποδουλώσῃ. Ὑπελείπετο ἀκόμη εἰς ἡμᾶς ἄλλο τι μέγα ἀγαθόν, ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἰδοὺ πάλιν ἄλλη σταυροφορικὴ ἐκστρατεία ἐκ Γαλλίας, ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας καθ' ἡμῶν, διότι ταύτην μεταχειρίζομεθα!

Ταῦτα ἀναλογιζόμενοι ἐξετάζω τὴν ἱστορίαν καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τὴν τῶν ἄλλων καὶ ζητῶ νὰ εὕρω τί κινδὸν ἐκκόμενον ἡμεῖς πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὡς λύκοι λυσσαλοὶ ἐφορμοῦν πανταχοῦθεν ἐναντίον μας. Εὐρίσκω δὲ ὅτι ἐπ' ἀληθείας οὐδὲν οὐδέποτε κινδὸν ἐπιοχούμεν εἰς οὐδέναν ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸναντίον πάντας ἀλληλοδιαδόχως ἐφωτίσαμεν καὶ πολυεὶδῶς εὐηργετήσαμεν. Διότι πάντες λ.χ. ὁμολογοῦσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐξεπολίτισαν καὶ ἐξημέρωσαν τὴν Ἰταλίαν· καὶ ὅμως ἡ Ἰταλία καὶ τὸ πάλαι διὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα διὰ τῶν Ἑνετῶν, τῶν Γε ουνισίων κλπ. ἐδούλωσε, καὶ κατεδίωκεν ἡμᾶς. Ἐξιδомήνοντα Ἑλληνίδας πόλεις κατέστρεψαν οἱ Ῥωμαῖοι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐν Ἡπείρῳ, καὶ 150,000 Ἡπειρώτας ἐπώλησαν ὡς ἀνδράποδα. Καὶ ὅμως διὰ τὴν μεγάλην, ὡς φαίνεται, εὐεργεσίαν ταύτην ἡ Ἰταλία σήμερον ἐτοιμάζεται ν' ἀρπάξῃ τὴν Ἑλληνικωτάτην ταύτην χώραν!

Ὁμοίως ὁμολογοῦν πάντες ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα κατέστησε τὸν Χριστιανισμὸν θρησκείαν παντὸς τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Καὶ ὅμως ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία καταδιώκει ἡμᾶς πάντοτε καὶ διὰ τῶν σταυροφόρων λεγομένων, πράγματι δὲ σταυροφόρων ὄντων, κατέλυσε τὴν αὐτοκρατορίαν ἡμῶν καὶ κατέστησεν ἡμᾶς εὐκολὸν λείαν τοῦ ἀπ' ἀνατολῶν θηρίου.

Ὁ κ. Μὰξ Νορδάου ὁμολογεῖ τὰς ἐπιβουλὰς τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ 1453 μέχρι σήμερον· ἀλλὰ λησμονεῖ, ὡς φαίνεται, ὅτι πολὺ πρότερον, ἀπὸ τοῦ 1080, διὰ Ροβέρτου τοῦ Γουτσκάρδου καὶ τῇ 1204 διὰ τοῦ Πάππα Ἰννοκεντίου, τοῦ Ἑρρίκου Δανδύλου καὶ τῶν συντρόφων αὐτοῦ ἐκακοῦρηγῆσαν, κατέφεραν τὸ θανάσιμον τραῦμα καθ' ἡμῶν καὶ ἔμας κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ὅλης τῆς Ἀνατολῆς. Διότι οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡμεῖς ὅπως ἀλλήλο διαδόχως ἐπολεμήσαμεν καὶ ἀπεκρούσαμεν τὸς τοὺς καὶ τὸς τοὺς βαρβάρους, Πέρσας, Ἀραβίους, Ἀραβίους τῆς Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου, Σλαυήνους, Βουλγάρους, Χαζάρους, Ρώσους, Ἀραβίους τῆς Ἰσπανίας καὶ Κρήτης, Πετσενέγους, Οὐγγρους, Νορμανδοὺς καὶ λοιποὺς ποικιλωνμούς ἐχθροὺς καὶ βαρβάρους, οὕτω θὰ κατωρθώναμεν νὰ ἀποκρούσωμεν καὶ καταβάλωμεν καὶ τοὺς ὀλίγους τὸ κατ' ἀρχὰς καὶ ἀσθενεῖς Ὁσμανίδας Τούρκους, ἂν ὁ Πάππας καὶ οἱ σταυροφόροι δὲν μᾶς εἶχαν ἀρπάξῃ προηγουμένως τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ δὲν μᾶς εἶχαν διαιρέσει εἰς μυρία κράτη καὶ κρατίδια, δηλαδὴ ἂν δὲν μᾶς εἶχαν ἐξασθενώσει τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ ἐναντιωθῶμεν εἰς τοὺς Τούρκους. Κατ' ἀλήθειαν ἀρχαῖα αὕτη ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία μὲ τὸν φανατικὸν τῆς καταδιωγμὸν μᾶς παρέδωκε χειροπόδαρον δεσμευμένους εἰς τοὺς Τούρκους.

Ἄλλὰ μήπως τώρα ἡσυχάζει; μήπως τώρα ἀπὸ εἶδε ποίους κακοὺς ἔφερεν ἡ μακρινὴ καταδίωξις αὐτῆς, μᾶς ἀφίνει ἡσύχους ν' ἀγωνιζόμεθα κατὰ τῶν πολιτικῶν μας ἐχθρῶν; Ἀς λαλήσωμεν ἀντ' ἐμοῦ τὰ πολυέριθμα με-

ναχικὰ τάγματα αὐτῆς ὅσα μᾶς ἐξαποστέλλει, ἃς λαλήσωμεν αἱ μοναὶ καὶ αἱ σχολαὶ αὐτῆς, ἃς λαλήσῃ ἡ λυσσώδης προπαγάνδα, ἡ ὁποία νυχθημερόν ἐργάζεται καὶ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ καὶ ἐν Εὐρώπῃ, ἵνα μᾶς διαιρῇ καὶ μᾶς ἐξασθενώσῃ καὶ μᾶς ἐτοιμάξῃ βορὰν ἄλλων θηρίων. Ὅπως τῇ 1453 ὅτε ἐν Κων)πόλει ἠγωνιζόμεθα πρὸς τὸν Μωάμεθ τὸν ἔσχατον περὶ τῆς ψυχῆς ἀγῶνας, ἐπεμψε τὸν Ἰσίδωρον τῆς διὰ νὰ μᾶς κρατῇ διηρημένους, οὕτω καὶ τώρα κινδυνεύοντας πάλιν τὸν μέγιστον περὶ ὑπάρξεως κίνδυνον δὲν θέλει νὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ ἀγωνισθῶμεν ἡνωμένοι καὶ νὰ συναποθάνωμεν, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλλῃ, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν μας καὶ οὕτω μᾶς διαιρῇ. Γερμανικὴ τις παρομμία λέγει ὅτι ὁ κόσμος ἀνταμείβει τὰς εὐεργεσίας δι' ἀγωνισμὸν, ἀλλ' ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐκκλησία δὲν ἀντήμειψεν ἡμᾶς μόνον μὲ ἀγωνισμὸν ἀλλὰ καὶ μὲ ἐπίμονον καὶ μακρινὴν καταδιωγμὸν καὶ ἐξόντωσιν, καὶ ταῦτα ἐνῷ οἱ διοικοῦντες αὐτὴν Πάππαι ἀξιοῦν νὰ λέγονται ἀντιπρόσωποι τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης!

Ὁμοίως ὁμολογοῦσι πάντες καὶ αὐτοὶ Σλαῦοι ὅτι εἰς ἡμᾶς ὀφείλουν οὗτοι πάντες τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, εἰς ἡμᾶς τὴν ἐννοίαν τοῦ κράτους, τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἐν μιᾷ λέξει συμπαντα τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τοὺς Μακεδόνας ἐκείνους Ἕλληνας οἱ ὁποῖοι κατήρτισαν εἰς αὐτοὺς τὸ ἀλφάβητον καὶ τὴν γραμμὴν τῶν γλῶσσων, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐδίδασκαν τὴν θρησκείαν τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, τοὺς Ἕλληνας τούτους, λέγω, τιμῶσιν ὡς ἁγίους. Ἀλλὰ πῶς νομίζετε, ἀνταμείβουν τώρα τὴν χάριν ἡ ὁποία τοὺς ἁγίους τούτους ἐγέννησε καὶ ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς; Τὴν ἀνταμείβουν δολοφονοῦντες τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν, ἀρπάζοντες τὴν πυρπολοῦντες τοὺς ναοὺς καὶ τὰς σχολαίς αὐτῶν, καταδιώκοντες ὡς ἀλιτῆριοι μητροκτόνοι τὴν φωτίσαν αὐτοὺς Ἑλληνικὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν Δαμασκῷ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει καὶ ἐν Κων)πόλει καὶ πανταχοῦ ὅπου δύναται, καὶ παντοιοτρόπως ἀγωνιζόμενοι νὰ μᾶς ἀρπάξουν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν γῆν τῶν πατέρων μας! Πρέπει νὰ ὁμολογήωμεν ὅτι μεγαλυτέραν, ἀναιδεστέρα ἀδικίαν δὲν εἶδεν ἀκόμη ἡ ἱστορία.

Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τὰ σχέδια καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐναντίων μας, φοβερὰ ἀληθῶς καὶ ἱκανὰ νὰ γεννήσουν τρόμον εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς γνησίου φιλοπάτριδος Ἕλληнос. Ἀλλ' ὅμως, καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν εἵπομεν, περισσότερον ἴσως φοβερὰ εἶναι τὰ ἰδικὰ μας σφάλματα παρὰ τὰ σχέδια καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐχθρῶν μας. Διότι κατ' ἐκείνων μὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀμυνώμεθα, κατὰ τῶν ἰδικῶν μας δὲ σφαλμάτων, καθ' ἡμῶν αὐτῶν καταντᾷ σχεδὸν ἀδύνατον· πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται μεγάλη αὐταπαρνήσια, ἀπαιτεῖται νὰ νικήσωμεν τὰς κακὰς ἐξεις καὶ συνηθείας μας. Εἶναι δὲ γνωστὸν ἀπὸ πολλοῦ ὅτι ἀρίστη μὲν ἀλλὰ συγχρόνως καὶ δυσκολωτάτη νίκη εἶναι τὸ νὰ νικᾷ τις τὰ πάθη του καὶ τὰς κακὰς του ἐξεις. Ἀλλὰ τίνα εἶναι τὰ πάθη καὶ αἱ κακαὶ ἐξεις ἡμῶν, αἱ ὁποῖαι καταντοῦν χειρότεροι ἀπὸ τὰ σχέδια καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τῶν ἐναντίων, τοῦτο θὰ ἴδωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΛΕΛΗΝΙΣΜΟΣ

Ἐν τῇ Νέῃ Ἐλευθέρῳ Τύπῳ τῆς Βιέννης ὁ ἐπιφανὴς πολιτειολόγος καὶ δημοσιολόγος Μὰξ Νορδάου ἐδημοσίευσεν, ὡς ἀπὸ ἐτῶν ἤδη συνειθίσει, ἐπὶ τῇ νῆφ ἔτει τὴν ἐτησίαν πολιτικὴν ἐπιθεώρησιν, ἐν ἣ μετὰ φιλοσοφικοῦ καὶ κριτικοῦ πνεύματος ἐξετάζονται τὰ γεγονότα τοῦ λήξαντος ἔτους, αἱ πιθαναὶ αὐτῶν συνέπειαι καὶ τὰ εἰς τοὺς λαοὺς καὶ τὰς κυβερνήσεις ἐπιβλαβήμενα ἀπέναντι αὐτῶν κατήκοντα.

Ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ἐπιθεώρησει ταύτῃ τὰ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ νῦν ἐπὶ τοῦ τάπητος τεθειμένου Μακεδονικοῦ ζητήματος καὶ ἐξετάζων τὴν πολιτείαν καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τῆς περιμαχίτου ἑλληνικῆς πατρίδος τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐφιστᾷ τὴν σύντονον τῆς Εὐρώπης προσοχὴν εἰς τοὺς σοβαροτάτους κινδύνους, οὓς συνεπάγεται εἰς αὐτὴν ταύτην καὶ εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν ἡ ἐπανάληψις τῶν σφαλμάτων, εἰς ἃ ἐπανελημμένως ἤδη ἐπὶ βλάβῃ αὐτοῦ περιέπεσε. Μέγιστον δὲ τῶν σφαλμάτων τούτων θεωρεῖ τὴν δήμευσιν τῶν ἀδικαιωσθητῶν δικαίων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐπὶ τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ λεκανοπεδίου ἐν γένει τῆς Μεσογείου, ἐν ᾧ ἐτάχθη φρουρὸς καὶ πρόσκοπος τῶν εὐρωπαϊκῶν συμφορῶντων, εἰς φυλὴν ἐκπροσωποῦσαν τὴν δολιότητα τῶν ἐπιδρομικῶν σχεδίων, εἰς φυλὴν, ἥτις ἀφότου ἔλεω ξενικοῦ αἵματος εἰς αὐτόνομον συνεπάγη κράτος δι' οὐδὲν ἄλλο διεκρίθη ἢ διότι διὰ σιδηρᾶς καὶ αὐτὸ τοῦτο σκυθικῆς πυγμῆς πιέζει τοὺς ἀπ' αἰῶνων κατοίκους καὶ κατήκους τῶν νοτιανατολικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης εἰς ἀπάρτησιν αὐτῶν.

Ὁ ἐπιπόλαιος βεαλισμὸς, λέγει ὁ βαθὺς πολιτειολόγος, ὅστις ὡς Ῥωμαντικὴν ἀπλῶς ἐπίδειξιν κατειρωνεύετο τὸν φιλελληνισμὸν, εἰργάζετο ἀσυνειδήτως ὑπὲρ τοῦ κληρικαλισμοῦ. Βεβαίως ἡ Ῥώμη, ἥτις ἐκ μίσους κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας οὕτε δάκτυλον ἐκίνησε πρὸς βοήθειαν τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, ὅτε κατ' ἀποφορά ἀμέραν ἐπιπτεν ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ Ῥώμη, ἥτις οὐδέποτε λησμονήσασα τὸ μίσος αὐτῆς κατὰ τοῦ σκληροτραχήλου εἰς τὸν ζυγὸν αὐτῆς ἑλληνισμοῦ, παντοιοτρόπως ὑπορύσσει αὐτόν, ὠφελήθη πρώτη ἐκ τῆς ἀσυνέτου ταύτης κατειρωνεύσεως τοῦ φιλελληνισμοῦ· ἀλλ' ὠφελήθη προσκαίρως μόνον καὶ φαινομενικῶς. Ὡς ὁ βεαλισμὸς ἀσυνειδήτως ὑπὲρ αὐτῆς εἰργάσθη, οὕτω καὶ αὕτη ἀσυνειδήτως ὑπὲρ αὐτῆς εἰργάσθη, πρὸς καταστροφὴν καὶ ὄλεθρον τῆς ἀπ' αἰῶνων ὑφισταμένης ἐν Εὐρώπῃ θρησκευτικῆς ἰσορροπίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἐγγύγον τῆς ὑπάρξεως καὶ τοῦ μεγαλείου καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας, ἐπ' ὠφελείᾳ ὅγκου, καθ' οὗ ἀμφίβολον εἶναι ἂν τὸ μέγα αὐτῆς ἱδρυμα συγκρουόμενον θὰ δυνήθῃ νῆνυξ.

Δυστυχῶς οὕτε ἡ Εὐρώπη ἐφάνη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ φιλελληνισμοῦ μᾶλλον ἀπηλλαγμένη προλήψεων, διορατικώτερα δὲ καὶ προνοητικώτερα ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῆς συμφερόντων Ἐπιτρέψατο, ὡς παρατηρεῖ ὀρθότατα ὁ Μὰξ Νορδάου, τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἔλυσιν τῆς Κων)πόλεως τῇ 1453, μόλις ἠδύκησε, κατόπιν τεσσάρων αἰῶνων δουλείας καὶ ἀπὸ ἐπὶ δέκα ἔτη ἔθετο μετὰ κανιβαλικῆς ἀπαθείας ἐκχεομένους ἡρωϊκῶς ἢ μαρτυρικῶς παταμούς αἱμάτων καὶ εἶδεν ἐπὶ τέλους ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς ἔθνος τοιαῦτα δράσαν καὶ τοιαῦτα παθόν, μόλις ἠδύκησε νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς μικρὰν μερίδα τοῦ ἔθνους τούτου, μετὰ τοιαύτης δὲ φειδωλίας, ὥστε μόλις ν' ἀναπνέῃ καὶ ν' ἀποδαῖνῃ ἀδύνατος ἡ νόμιμος καὶ σύμφωνος πρὸς τὰ γενικὰ τῆς Εὐρώπης συμφέροντα δράσις αὐτῆς. Καὶ κατόπιν, ἐνῷ ἐπέτρεψεν ἡ μᾶλλον παντοιοτρόπως ἐνίσχυσε τοὺς Βουλγάρους νὰ καταλάβωσι, παρὰ τὰς συνθήκας καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς τεθεσῆσαν καὶ κυρωθεσῆσαν ἀρχὴν τῆς ἰσορροπίας τῶν κρατῶν τοῦ Αἵμου, ἀναμεικτῶς καὶ δι' ἀπλῆς θεατρικῆς παραστάσεως, τὴν Ἀνατ. Ῥωμανίαν, τότε μὲν κατέφερε κατὰ τῆς Ἑλλάδος τὴν πυγμὴν τοῦ ναυτικοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἐνδεκα δὲ μετὰ ταῦτα ἔτη παρακωλύσασα τὴν ἐννοίαν τῆς ἡρωϊκῆς αἱματοκυλισθείσης Κρήτης μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος παρεῖχε πᾶσαν ἀδειαν ἡ μᾶλλον πᾶσαν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν Τουρκίαν ὅπως κατασυνγρίψῃ αὐτήν. Καὶ σήμερον δὲ σκέπτεται τίνι τρόπῳ νὰ παρασκευάσῃ τὴν Μακεδονίαν οὕτως ὥστε ν' ἀποβῇ ὡς ἡ Ἀνατολικὴ Ῥωμανία ἐντὸς μιᾶς ἢ δύο δεκαετηρίδων εὐχερίως λεία τῶν Βουλγάρων.

Δὲν ἐπικαλούμεθα τὰς σκιὰς τῶν μεγάλων ἡμῶν προγόνων, ἐκλιπαροῦντες χάριν αὐτῶν τὸ ἔλεος τῆς Εὐρώπης ταύτης ὑπὲρ ἐπαϊτῶν ἀπογόνων· διότι, καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον ὁ φιλελληνισμὸς δὲν εἶναι ἀπλή τις αἰσθηματικὴ πάθησις ὑπὸ τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἐγκεντριζομένη, οὔτε ρωμαντικὴ τις ἐπίδειξις, οἷον ὁ ἐπιπόλαιος ρεαλισμὸς ἐχαρκτηρίσεν αὐτήν. Ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἱστορίας καὶ ἐκ τῆς βαθείας ἐπιγνώσεως τῆς ἀλληλεγγύης τῶν εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων τρανῶς ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ φιλελληνισμὸς ὑπὸ τὴν πεζὴν καὶ πραγματικὴν αὐτοῦ ἔποψιν ἐπιβάλλεται εἰς πᾶσαν τὴν Εὐρώπην ὡς φυσικὸς καὶ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς ἀλληλεγγύης ταύτης, ὡς ἀναγκαῖον συναίσθημα τῆς εὐρωπαϊκῆς αὐτοσυντηρησίας.

Ἐὰν ἀπαραίτητος ὅρος τῆς ἐλευθέρως ὑπάρξεως τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ὁμολογῇται ἡ ἰσορροπία καὶ ἐλευθερία τῆς Μεσογείου τῆς μεγάλης ταύτης ἀρτηρίας αὐτῶν· ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, ἡ συνεχῶς καὶ ἀδιασπᾶστος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ νῦν παρὰ πᾶσας τὰς ἐπιδρομὰς κατέχουσα τὰς ἀπὸ Ταινάρου μέχρι τοῦ Ἀῶου καὶ ἀπὸ τούτου μέχρι τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου χώρας καὶ πέραν τῶν στενῶν ἐπεκτεινομένη καθ' ἅπασαν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἣν καὶ εἶναι ὁ φρουρὸς τῆς Εὐρώπης ἐν τῇ ἀνατολικῇ λεκάνῃ τῆς Μεσογείου καὶ τὸ φυσικὸν αὐτῆς προπύργιον ἐν τῷ μεθορίῳ ἐκείνῳ, εἰς ὃ συνεχέντρωσαν πάντοτε τὰς δυνάμεις καὶ τὰς προσπάθειάς αὐτῶν αἰετ' Ἀνατολῶν καὶ Βορρᾶ ἐπιδρομαί· ἐὰν τὴν ὥς

ἐκ τῆς ὑποστάσεως, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς θέσεως αὐτῆς ἀποστολὴν αὐτῆς ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐξετέλεσεν οὐ μόνον ἐπὶ δισχιλίους καὶ ἐπέτεινα ἐνιαυτοὺς ἀποκρούσασα τὰς ἐπιδρομὰς ταύτας ἀλλὰ καὶ ὅτε ἔπεσε καὶ ἐδουλώθη αὐτὴ γενομένη φορεὺς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ· ἐὰν καὶ σήμερον παρὰ πᾶσαν τὴν ἀμύχανον θέσιν, ἣτις ἐδημιουργήθη αὐτῇ, ἡ Ἑλλὰς, εἶναι ἡ μόνη, ἣτις παρέχει εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ταῦτα ἐχέγγυα· ἀναμφήριστον τότε ἀποβαίνει ὅτι ἡ Εὐρώπη, καταλείπουσα ἀβοήθητον, πιέζουσα καὶ ὑπορύττουσα τὸ μόνον ἐν τῇ Μεσογείῳ πρόχωμα κατὰ τοῦ ἐκ τοῦ Βορρᾶ χειμάρρου, παρασκευάζει εἰς αὐτὸν τὴν κοίτην δι' ἧς ἀκράτητός ποτε θὰ ἐπιρρέουσι μέχρι τῶν ἀκροτάτων αὐτῆς ὀρίων. Ἡ Εὐρώπη, δολοφονοῦσα ἡ τοῦλάχιστον ἐπιτρέπουσα τὴν δολοφονίαν τῆς Ἑλλάδος, διαπράττει ἐγκλημα αὐτοκτονίας.

Τοῦτο ἀκριβῶς παρασκευάζεται νὰ πράξῃ ἡ Εὐρώπη διὰ τῆς θρυλουμένης ἐν Μακεδονίᾳ ἐνεργείας αὐτῆς, ὡς θέλομεν προσεχῶς ἀναπτύξει.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐξέλεξε μέλος τῆς πρὸς ἔκδοσιν τῶν Πατρίων ἐπιτροπῆς τὸν καθηγητὴν κ. Κ. Γ. Ζησίου ἀντὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἑταιρείας κ. Κ. Μητσοπούλου ἀποχωροῦντος τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 8

ΛΕΞΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Πλήρες πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Λεξικὸν Γαλλοελληνικὸν ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου 10.—
- Λεξικὸν Ἑλληνογαλλικὸν ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου 10.—
- Γαλλικὴ μέθοδος Otto-Κοντοπούλου..... 4.80
- Κλείς τῆς Γαλλικῆς μεθόδου Otto-Κοντοπούλου 1.50
- Ἑλληνογαλλικοὶ διάλογοι..... 2.—

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Λεξικὸν Γερμανοελληνικὸν ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη 11.—
- Λεξικὸν Ἑλληνογερμανικὸν Ρ. Α. Ρουσοπούλου 12.—
- Γερμανικὴ μέθοδος Otto-Σακελλαρίου..... 5.50
- Κλείς τῆς Γερμαν. μεθόδου Otto-Σακελλαρίου 1.50
- Ἑλληνογερμανικοὶ διάλογοι ὑπὸ Α. Μανράκη 2.—

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν ὑπὸ Ι. Περβανόγλου. 11.—
- Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν ὑπὸ Ι. Περβανόγλου. 11.—
- Ἀγγλικὴ μέθοδος Mauron-Ψαρά. 5.50
- Κλείς τῆς Ἀγγλ. μεθόδου Mauron-Ψαρά.. 1.50
- Ἑλληνοαγγλικοὶ διάλογοι ὑπὸ Π. Ψαρά... 2.—
- Μικρὰ Ἀγγλ. μέθοδος πρὸς χρῆσιν τῶν ἀρχαρίων Ψαρά..... 2.—

ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Ιταλικὴ μέθοδος Sauer-Καντακίδου. 5.50
- Κλείς τῆς Ἰταλ. μεθόδου Sauer-Καντακίδου. 1.50
- Ἑλληνοἰταλικοὶ διάλογοι ὑπὸ Γ. Σ. Χοιδά.. 2.—

Π. Ε. ΚΕΛΑΓΓΗΣ

[Καλλιτέχνης χαράκτες]

Σφραγίδες, Μονογράμματα,
Μετάλλια, Νομισματοδόμημα,
Μικρογραφικαὶ παραστάσεις,
Ἀνάγλυφα καὶ ἔκτυπα,
ἐπὶ χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ
καὶ χάλυβος.

Ὁδὸς Βουλῆς

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΙ ΚΟΝΔΥΛΟΦΟΡΟΙ

Ἐκομίσθη μεγάλη συλλογὴ Ἀμερικανικῶν κονδυλοφόρων, εἰς διαφόρους ποιότητας, διὰ τῶν ὁποίων ἔπαξ πληρουμένων γράφονται 2,000 λέξεις.

Οἱ τῆς συνήθους ποιότητος μὲ πένναν τιμῶνται ἀπὸ 1 μέχρι 3 δραχμῶν ἑκαστος, συνιστῶνται δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς σπουδαστάς, διότι ἀντικαθίσταται ἡ πέννα καὶ οὕτω καθίστανται διαρκεῖς.

Οἱ τῆς καλλιτέρας ποιότητος ἔχουσι πένναν χρυσῇ ἢ αἰχμὴ προστατεύεται ὑπὸ ἀδάμαντος, τιμῶνται δὲ ἀπὸ 20 μέχρι 50 δραχμῶν ἑκαστος.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

Χαρτοπῶλαι, Ὁδὸς Ἑρμοῦ

ΓΕΩΡΓ. ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι μετὰ φιλοκαλίας καὶ εὐθηνίας
ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ἔΤΟΥΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἐναντὶ τῆς Βουλῆς

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

Μ. ΑΡΝΙΩΤΟΥ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΥΠΟ ΠΑΣΑΝ ΕΠΟΨΙΝ ΤΕΛΕΙΑ
Ὁδ. Κοραῆ